

[Stensballe.]

Spørgsmaal, men der er jo andre Ting i Vejen, og jeg forstaar, at man ikke vil gaa med til det, vi har foreslaaet.

Hvis de foreslaaede Bestemmelser i §§ 13 og 14 vedtages, vil der kunne ydes Understøttelse i indtil 280 Dage. Trækker vi saa Søn- og Helligdage fra, bliver der ikke meget mere end godt en Snøs Dage, hvori der ikke kan faas Understøttelse, og hvori altsaa de paagældende, hvis de ikke kan skaffe sig Arbejde, maa søge Socialhjælp. Det er en saa høj Grænse, at vi ikke kan følge med; vi mener ikke, at Landets økonomiske Forhold er saadanne, at det er forsvarligt at gaa saa højt op.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 29 til § 17 siger den ærede Ordfører, at de Bestemmelser, vi foreslaar, vil kunne bruges til Løntrykkeri. Det mener vi ikke; vi mener, det er neutrale Bestemmelser. Hvis de Ændringer vedtages, som indeholdes i Lovforslagets § 12, mener jeg derimod som nævnt, at man kan komme til det modsatte, nemlig at Fagforeningerne benytter Loven til Lønhævning. Det finder vi forkasteligt, og det er vor Opfattelse, at vi ikke har Raad til hele den Politik, der nu drives fra Regeringens Side, og hvorved der mindre ydes Støtte til Erhvervene, mindre skaffes Erhvervene ordentlige Forhold at virke under, end der ydes Understøttelser rundt omkring baade til Arbejdere og andre. Det er efter vor Mening ikke den rette Maade at støtte Erhvervslivet paa i vort Land.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale, at man stemmer for Udvalgets Ændringsforslag og for de Ændringsforslag, som er stillet af mit Parti.

C. J. F. Sven: Ved nærværende Lovforslags første Behandling udtalte Ordføreren for det Parti, som jeg har den Ære at tilhøre, at vi maatte anse dette Lovforslag for i høj Grad upaakrævet. Den gældende Arbejdsløshedslov blev jo vedtaget saa sent som i Juni Maaned 1932 med Tilslutning fra alle de fire store Partier, og man maatte derfor kunne gaa ud fra, at der skulde meget vægtige Grunde til, naar man nu endelig efter langvarige Forhandlinger havde talt sig til Rette, at komme med Forslag til nye Ændringer. Disse Grunde efterlystes ved Sagens første Behandling,

men blev ikke givet under Udvalgsforhandlingen. Derimod er det blevet mere og mere klart, at det foreliggende Lovforslag er et Diktat fra Regeringens Side. Man vil nu have det gennemført. Om man har bundet sig dertil over for Arbejdsløsheds-kasserne og Fagforeningerne, skal jeg lade være usagt, men i hvert Fald, Indrømmelser af nogen som helst Art har der ikke været Tale om. Vi er dog ikke blevet skuffet, for vi gik ikke ind til Udvalgsforhandlingerne med nogen som helst Forventning.

Paa det Lovforslag, som nu foreligger til anden Behandling, er der efter vor Mening adskillige Pletter. Det rent økonomiske kan jo være, hvad det være vil. Værre er det efter vor Mening, at man indfører en Bestemmelse, der udelukker Kristeligt dansk Fællesforbunds fortsatte Bestaaen. Under Udvalgsbehandlingen har vi haft Lejlighed til at høre en mundtlig Fremstilling fra dette Forbunds Side af de Synspunkter, man mente at maatte lægge til Grund, og jeg tør sige, at disse, for saa vidt man da stillede sig fordomsfrit over for Redegørelsen, virkede i ikke ringe Grad overbevisende. Men Flertalspartierne var hverken til at hugge eller stikke i. Kristeligt dansk Fællesforbund skulde aflives, og noget Forslag, sigtende til under en eller anden Form at bevare det, har det ikke været muligt at skaffe Ørenlyd for. Jeg siger, det er en Plet paa det foreliggende Lovforslag. Man har ogsaa herigennem et tydeligt Bevis paa, at Arbejdsløshedslovgivningen skal bruges af Fagforeningerne. Hvorvidt dette er klogt i det lange Løb, turde være et stort Spørgsmaal.

Mit Parti har altid — jeg behøver ikke at gaa nærmere ind paa det — interesseret sig stærkt for Arbejdsløshedsforsikringen. Vi har i sin Tid taget Initiativet til Loven herom, og derfor ser vi med særlig Sorg paa, at man nu gennemfører en Arbejdsløshedslov, som vil være et særdeles brugeligt Instrument i Fagforeningernes Hænder.

Man maa virkelig smile, naar den ærede Ordfører (A. Johansen) i Dag staar op og taler om, at det er forfærdeligt, hvis det Ændringsforslag, der er stillet af Venstre under Nr. 29, vedtages, da det vil medføre Løntrykkeri. Mit Parti ønsker absolut ikke, at Arbejdsløshedsloven skal kunne benyttes til Løntrykkeri — det ærede